

OFELIMÓS

13 - Marià Martín

Ana Fernández Álvarez

campanadas@telefonica.net

Amb aquest terme grec, ofelimós, atribut de qualsevol cosa capaç de satisfer una necessitat o un desig, oferim una sèrie de lliuraments plàstics que tenen com a principal objectiu aconseguir el gaudi visual que tota obra artística produeix. Es fa, precisament, des d'una publicació que porta ja molts anys especialitzant-se en la divulgació i en l'anàlisi de l'art en totes les seves facetes.

En Marià Martín (Cerdanyola del Vallès, 1953) estudià disseny gràfic a l'Escola Massana de Barcelona, iniciant-se com a autodidacta en la fotografia, per a després estudiar-la, primer al CEI i, posteriorment, a l'IDEP. Ha treballat com a ajudant de 'bodegonista', especialitzat en alimentació; ha confeccionat cobertes de discos per a diverses editores i ha col·laborat en diverses publicacions bibliogràfiques. Assisteix regularment a seminaris d'especialització sobre natures mortes i retrat, disciplines aquestes sobre les quals fonamenta el seu treball més personal. El 1989, entrà a formar part del Col·lectiu de Fotògrafs *Aula Quatre* i ha realitzat més d'una trentena d'exposicions, tant individuals com a col·lectives. Actualment, està interessat per les tècniques digitals de processament d'imatges, allò que ell anomena *El nou laboratori fotogràfic*.

La fotografia que ha ofert a Quadern, *Les mans de l'Anna*, resulta sorprenent i posseeix una arquitectura tonal extraordinària. No puc deixar de recordar *La Catedral*, d'Auguste Rodin, ja que aquesta imatge està dotada de la mateixa capacitat per a suggerir un tema, més enllà de la icona explícita que se'ns presenta. Marià Martí esculpeix en blans i negres l'espai generós del treball, el de l'Art, el de l'artista quan, acabant la feina, dóna la darrera ullada a la seva obra, abans de netejar els instruments de la feina.

Una aspror tendra que ens recorda també l'eficàcia de les punyents impressions de Dorothe Lange o el nítid contrast de textures d'Edward Weston.